

The Holy Spirit does it all 1 of 4

Duhul Sfânt le face pe toate 1 din 4,

Bună ziua tuturor,

O văduvă de mai puțin de un an mi-a spus: "Am crezut atât de mult ca soțul meu să fie vindecat, dar nu a fost, și nu înțeleg de ce. Am crezut și am declarat Cuvântul".

Nu am avut inima să îi spun că a înțeles complet greșit ce este credința.

Am fost și eu acolo unde a fost ea, cândva.

Majoritatea dintre voi îl cunoașteți pe fiul nostru cel mare, Chris. S-a născut prin cezariană de urgență, cu cordonul ombilical înfășurat în jurul gâtului, ceea ce i-a provocat leziuni cerebrale. În momentul în care scriu aceste rânduri, Chris are 44 de ani, dar din punct de vedere mental are aproximativ 4 ani.

În primii 24 de ani de viață a stat acasă, iar în ultimii peste 20 de ani a fost internat într-un centru de plasament. Când nu călătoresc, îl iau vineri dimineața și îl înapoiez sâmbătă după-amiaza. Vineri este ziua de comisoane cu tata. Chris alege unde vrea să ia prânzul, iar noi suntem cunoscuți de mulți vânzători și restaurante locale. Toți îl salută pe Chris ca pe un prieten de mult pierdut atunci când trecem prin magazine sau venim la masă.

Vineri seara, Barb îi pregătește o masă preferată, iar sâmbătă dimineața poate dormi până târziu. Aproape întotdeauna facem un mic dejun copios. La căminul de grup i se spune când să se trezească și când să meargă la culcare - toate părțile vieții sunt programate - medicamente, mese, activități din programul de zi. Când este acasă, el se poate relaxa și poate stabili ritmul.

Îl iubește pe Domnul și vorbește despre plecarea în rai...

...unde nu va avea nevoie de un scaun cu rotile și este foarte mulțumit să aștepte până atunci. Când vedem o ambulanță sau un camion de pompieri trecând pe lângă noi, mă apucă de mână și îmi spune: "Mai bine ne-am ruga". (Nu a întâlnit niciodată un străin, nici un câine care să nu-i placă.

Domnul i-a promis ceva când avea în jur de 21 de ani. A venit târându-se pe hol, trăgându-se pe podea ca un militar care stă jos, trăgându-se de coate.

"Tată! Știi ce mi-a spus Iisus? A spus că va merge prin munți cu mine, da, asta a spus, yahoo! Va merge prin munți cu mine. Asta mi-a spus Iisus."

Având acest cuvânt de la Domnul direct către el, Chris nu caută vindecare. Barb și cu mine suntem, dar nu avem niciun cuvânt de la Domnul despre vindecarea lui Chris de partea asta a cerului. Contează "credința" noastră pentru ceva? Este ceea ce avem noi credință? Sau este speranța pentru vindecarea lui?

Oameni, străini, toți bine intenționați - ei bine, cei mai mulți dintre ei - pe internet, prin e-mail și în fața noastră, ne-au oferit linkuri către orice, de la vindecări sau tratamente pentru leziuni cerebrale, până la găsirea de vină pentru Barb și pentru mine că nu credem, că nu facem mai mult pentru a-l vedea vindecat.

Când ne-am îndepărtat de Cuvântul Credinței (CC)

A existat un moment în viața noastră de tineri în care oamenii de la CC au ajuns la concluzia că Chris trebuie să aibă un demon. Spre marea noastră rușine, i-am lăsat să încerce să scoată un demon din el - nu era niciun demon, iar asta l-a speriat pe Chris, așa că am încetat. O leziune cerebrală nu este un demon. Leziunea nu este demonică. Alții au sugerat că avem un păcat secret. Unii au crezut că nu avem suficientă credință pentru vindecare.

Am fost ostracizați chiar de cei cu care ne împărtășeam în fiecare duminică dimineața. Ne simțeam singuri. Cuvântul de credință cu acest fiu care nu a

fost vindecat - ce era în neregulă cu oamenii lui Fenn se întrebau? L-am dezamăgit pe Dumnezeu sau l-am dezamăgit pe Chris? Am pus la îndoială tot ceea ce credeam despre credință.

În acele prime zile am consultat un avocat pentru a da în judecată spitalul și medicul. Aceștia ne-au spus direct că a existat o neglijență atât de mare încât "ar fi o înțelegere cu 7 cifre". (în milioane de dolari) Vedeți voi, Chris s-a născut pe 23 decembrie. Medicul era acasă, așteptându-și fiul să sosească de Crăciun, așa că, atunci când i s-a spus că Chris se afla în suferință fetală la ora 14.00 (14.00), el nu a ajuns la spital până la ora 19.25 (19.25).

El a decis imediat să facă o cezariană de urgență

Dar apoi spitalul nu a putut găsi pediatriul de gardă care trebuia să fie prezent pentru o cezariană de urgență. Prin urmare, Chris nu s-a născut până la ora 20:50 (20,50). Da, neglijență în valoare de milioane de dolari din partea tuturor celor implicați.

Dar prin ce ar fi trebuit să trecem pentru a intenta un proces a fost prea mult din punct de vedere emoțional pentru Barb, și am renunțat după mari lupte emoționale și spirituale, alegând să ne încredem în Tatăl - la bine și la rău, corect sau greșit, că așa a fost atunci când Chris era mic.

Tulburarea de a retrăi toată acea durere a fost prea mult pentru noi și pur și simplu nu am putut face asta. Ne-am îndepărtat, am iertat și am renunțat la ideea de dreptate, răzbunare, mânie și la toate aceste emoții, pentru a ne încrede în Tatăl și în Domnul pentru vindecare și pentru asigurarea nevoilor viitoare ale lui Chris.

A fost în acele zile...

...în care lucram pentru a nu ne potrivi cu Cuvântul Credinței, pentru a decide să nu dăm în judecată, ci să avem încredere și să credem, Domnul m-a vizitat pentru prima dată. Până în ziua de azi, mă întreb dacă

tulburarea și lupta noastră cu acest lucru au avut ceva de-a face cu harul Său deosebit în ceea ce au devenit vizite regulate.

Prima a fost în aprilie 1986. Apoi a venit prima vizită de predare a Domnului, la 1 octombrie 1986. Și așa au început mai mulți ani de vizite, pe măsură ce am lăsat deoparte răzbunarea și providența omului, în mijlocul crizei noastre cu CC, în care Domnul a venit atât de des la momentele noastre de închinare aproape nocturne. El mă vizitează de atunci, de mai multe ori pe an.

Multe dintre primele vizite pe care le-am avut cu Domnul mi-au remodelat înțelegerea despre El, despre Scriptură, despre credință și sunt consemnate în cartea Pursuing the Seasons of God. Continuarea: Cunoscând căile lui Dumnezeu este și ea despre acele vremuri, dar este mai mult despre "turul" meu prin cer. (Trimiteți-mi un e-mail la cwowi@aol.com și vă voi trimite PDF-ul)

Am început să ne uităm în Scriptură pentru a afla ce este cu adevărat credința și de unde vine ea. În acea perioadă am postit doar cu apă timp de 15 zile, spunându-i Tatălui că nu voi mânca până când Chris nu va fi vindecată. Dar am știut suficient de bine că, atunci când mi-am îndreptat atenția către spiritul meu, nu a existat nicio revelație, nicio pace cu privire la faptul că El se va mișca pentru a o vindeca pe Chris. Am învățat că postul nu Îl mișcă pe Dumnezeu, dar cu siguranță mi-a ajutat sensibilitatea față de tărâmul Său. Nu exista viață în spiritul meu pentru ceea ce făceam, nicio mărturie a Duhului Sfânt, așa că am încetat.

Așa că știu despre ce vorbesc.

Toată această transparență, toată împărtășirea durerii mari prin care am trecut, este pentru ca cititorul să știe că aceasta nu este o teorie pentru mine. Barb și cu mine am trăit procesul de a renunța la aproape tot ceea ce am crezut vreodată despre Domnul. Ne-au fost purificate motivele - nu pentru a umbla cu El pentru ceea ce ar putea face sau ar putea face pentru noi sau pentru fiul nostru, ci doar pentru a-L iubi pe Tatăl și pe Domnul cu toată inima noastră în puritate, pentru a-i iubi pe alții transparent și pur.

Știm ce este harul. Știm ce este speranța. Știm ce este credința. Nu vrem nimic mai mult de la Tatăl decât să-L cunoaștem. Asta a fost ceea ce s-a lucrat în noi în acele prime zile. Ne-au adus înapoi la anii adolescenței noastre, când nu ne gândeam decât la iubirea Tatălui, la iubirea Domnului, fără motive ascunse, fără să ne gândim la ce ar putea face El pentru noi.

Când Isus a fost acuzat că a scos demoni prin puterea Satanei, El a spus că a făcut-o prin Duhul Sfânt. De aici vom continua săptămâna viitoare. Pentru că nu este doar Cuvântul prin El însuși sau prin el însuși, este prin Duhul Sfânt, iar prezența Sa aduce împărăția în orice situație.

Până atunci, binecuvântări,

John Fenn

The Holy Spirit does it all, 2 o 4

Duhul Sfânt face totul, 2/4

Bună ziua tuturor

Săptămâna trecută am împărtășit din inima mea despre viețile noastre care se confruntau cu ceea ce credeam despre Domnul în Cuvântul Credinței (CC) versus realitatea fiului nostru handicapat.

Am împărtășit cum am postit timp de 15 zile doar apă, dar în spiritul meu nu era nicio viață acolo, nicio mărturie în spiritul meu despre a face acest lucru. Am pus capăt postului după ce am făcut această evaluare sinceră a faptului că nu era viață în ceea ce făceam.

Mi-am dat seama că Cuvântul și Duhul Sfânt sunt întotdeauna în acord. Nu contează ce spune versetul, Duhul este cel care dă viață. (Ioan 6: 63) Dacă Duhul Sfânt nu este implicat atunci când spun un verset, nu se va întâmpla nimic.

Acesta este motivul pentru care titlul acestei învățături în patru părți este "Duhul Sfânt le face pe toate".

Când Isus a scos un demon în Matei 12: 22-32, liderii religioși au spus că El a făcut-o prin puterea diavolului.

Isus a răspuns că nici măcar nu era logic, deoarece dacă demonii scot demoni, împărăția Satanei va cădea. Apoi El a spus: "Dar dacă eu îi scot afară prin Duhul lui Dumnezeu, împărăția lui Dumnezeu a venit la voi".

Isus este același, ieri, azi și în veci. (Evrei 13:8) El, Fiul lui Dumnezeu, a alungat demonii prin Duhul Sfânt. Să ne gândim bine la asta. Noi suntem El pe acest pământ. Trupul Său. Ceea ce a făcut El atunci, face și acum, prin noi.

DACĂ noi credem că Dumnezeu vrea să facă ceva doar pentru că știm un verset care se aplică, DAR Duhul Sfânt nu este implicat, atunci nu se va întâmpla nimic.

De exemplu

Un pastor pe care îl cunoșteam a primit diagnosticul de cancer tiroidian în jurul anului 1989, dar era Cuvântul Credinței (CC) și a ales să spună că era o infecție. El a refuzat să o trateze. Cancerul tiroidian se dezvoltă lent și este fatal doar dacă este lăsat netratat ani de zile.

Nu știam nimic despre diagnosticul său în 1999, când Domnul mi-a spus că are cancer și că trebuie să se ocupe de el sau îl va ucide. Am dat acest cuvânt și am fost aspru muștrat, mi s-a spus că mă gândesc greșit, că este doar o infecție. Am plecat sigur de ceea ce îmi spusese Domnul, dar șocat că am fost respins.

Aproximativ 8 ani mai târziu și-a dat seama că pierde lupta și a început să caute tratament. În ultimele luni de viață și-a anunțat congregația că are cancer. Întreaga biserică a început să se roage, unii postind, pentru vindecarea lui. Când a murit, câteva săptămâni mai târziu, mulți au fost în stare de șoc, punând la îndoială tot ceea ce crezuseră - au vorbit Cuvântul, au proclamat Cuvântul, dar el a murit.

Abia după moartea sa, soția sa i-a spus că fusese diagnosticat cu mulți ani înainte. Vedeți voi, el și-a făcut-o singur, nefăcând ceea ce era în puterea lui să facă. Ca urmare, nu a existat nicio vindecare miraculoasă pentru el. Păcatul prezumției este să crezi că ceva este responsabilitatea lui Dumnezeu, când, de fapt, este responsabilitatea noastră. Poți vorbi Cuvântul, porunci, declara cât vrei, dar dacă ești în prezumție, Duhul Sfânt nu este în toate eforturile tale - nu va fi viață în ele.

Mii de oameni "vorbeau Cuvântul peste el", dar Duhul nu era prezent. Isus, Cuvântul, și Duhul nu erau de acord să-l vindece pentru că el a ignorat bunul simț și a refuzat să facă ceea ce era în puterea lui să facă.

Fata surdă, Fedra

Mă aflam în Saltillo, Mexic, pentru aproximativ o săptămână de întâlniri, ajutând un misionar pe care biserica noastră îl susținea. Două femei au venit la casa ministerială pentru a mă întreba dacă aș putea veni să mă "rog" pentru o fetiță de 7 ani care se născuse surdă și nu vorbise niciodată. M-am scuzat în timp ce misionarul, soția sa și femeile au continuat vizita.

Întors în camera mea, i-am spus Tatălui că nu mă voi duce decât dacă El o va vindeca sau o va elibera, orice era necesar. Pentru că nu avea niciun rost să proclam Cuvântul dacă Duhul nu avea de gând să o elibereze de un duh surd și mut, sau să o vindece - oricare era necesar, nu știam. Imediat El a spus: "Du-te, căci Eu o voi vindeca".

M-am întors la ei și le-am spus că voi merge. Dimineața, cei 11 americani din grupul nostru, plus misionarul și cele două femei, au mers cu mașina în micul sat în care locuia fata și apoi în casa ei. Părinții și familia ei nu vorbeau engleza, iar noi, cei 11, vorbeam foarte puțină spaniolă.

Au așezat-o pe fetița foarte speriată pe un scaun cu fața spre noi, americanii, iar familia ei s-a aliniat în spatele ei. Eram aproximativ o duzină de oameni de fiecare parte, în picioare, față în față, într-o tăcere stânjenitoare, în timp ce fetița stătea pe scaun și privea cu ochii mari ce se întâmpla.

În cele din urmă, misionarul a explicat familiei ce urma să se întâmple, așa cum am explicat și eu ce urma să fac, iar părinții au făcut gesturi și au stat lângă fiica lor, dându-i bătaii liniștitoare pe umeri.

Am făcut un pas înainte, mi-am pus vârful degetelor în urechile ei și am spus: "Poruncesc duhului surd și mut să plece, iar fetița, îți spun, să fii vindecată în numele lui Isus." (Nu știam dacă a fost implicat un duh, nu aveam nicio îndrumare, niciun discernământ, nicio idee - știam că Tatăl a spus că o va vindeca, dar în acel moment din 1988, am vrut să acopăr orice posibilitate, așa că "în caz de îndoială, alungă-l". Dar cred că a fost o vindecare.

Aveam scriptura, desigur, "prin rănilor Lui am fost vindecați". Și aveam scriptura care spunea că avem autoritatea de a folosi numele lui Isus pentru a pune mâinile pe bolnavi. Dar Tatăl - prin Duhul Sfânt - a fost cel care a spus "Du-te, căci Eu o voi vindeca". Cuvântul ȘI Duhul Sfânt erau de acord, așa că ea a fost vindecată.

La început a început să se uite prin cameră cu o privire speriată, apoi una dintre noi, o asistentă medicală, a observat că ochii ei urmăreau pe cel care vorbea....deodată și-a dat seama ce se întâmplase și a sărit în sus și a început să sară și să facă zgomote, nu de vorbire, ci zgomote de bucurie extremă pentru prima dată în viața ei...

Mi-a sărit literalmente în brațe și mi-a arătat spre exterior....am mers și am stat chiar în fața ușii ei, iar o pasăre era în copacul de deasupra, ciripind. Ea a zâmbit enorm, s-a uitat drept în sus și a arătat spre pasăre. Curând, mai mult de o duzină de copii au venit în fugă și ea s-a zbatut să o așez jos.

În cercul de copii entuziasmați, aceștia au început să-i strige numele: "Fedra", iar ea se întorcea și arăta cu degetul care copil a spus asta. După câteva secunde de acest joc, ea s-a întors și a văzut una dintre furgonetele cu care venisem și și-a făcut loc printre copii, alergând spre furgonetă. A bătut în ușă și cineva i-a deschis-o. S-a urcat pe scaunul șoferului și a început să bată în volan, apăsând în cele din urmă claxonul, ceea ce a făcut-o să sară înapoi înmărmurită. Ne-am dat seama că văzuse oameni

intrând cu mașina în sat și bătând din claxon, dar până în acel moment nu înțelesese de ce făceau asta -

Cuvântul și Duhul TREBUIE să fie în acord.

Astăzi, mulți oameni au fost învățați că Cuvântul este puterea. Trebuie doar să declare, să vorbească despre o persoană sau o situație; ei au fost învățați că există putere în asta. Ceea ce Isus a spus clar este că El, Cuvântul, acționează prin Duhul Sfânt.

Vom continua săptămâna viitoare, până atunci, binecuvântări,

John Fenn

<http://www.cwowi.org> și trimiteți-mi un e-mail la cwowi@aol.com

The Holy Spirit does it all 3 of 4

Duhul Sfânt le face pe toate 3/4

Bună ziua tuturor

Săptămâna trecută am împărtășit 2 exemple despre modul în care Cuvântul și Duhul trebuie să fie în acord, pentru că Duhul este cel care face de fapt lucrarea. Să continuăm de acolo.

Evrei 1: 1-3 este pasajul meu preferat din întreaga Biblie.

"Dumnezeu (Tatăl) a vorbit în vremurile trecute în multe feluri și în multe părți părinților prin profeți. Dar în aceste zile de pe urmă ne-a vorbit nouă prin Fiul Său, pe care El (Tatăl) L-a numit moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care, de asemenea, El (Tatăl) a făcut veacurile."

"Care (Fiul) este strălucirea slavei Sale (a Tatălui), chipul imprimat al ființei (naturii, caracterului) Sale (a Tatălui) și **Care susține toate lucrurile prin**

Cuvântul puterii Sale (a Tatălui). După ce a curățit prin Sine păcatele noastre, S-a așezat la dreapta Maiestății (Tatălui) de sus".

Când am învățat acest lucru, Domnul mi-a arătat: "Observați, Eu susțin toate lucrurile prin cuvântul puterii Tatălui. EU SUNT; Cuvântul puterii Tatălui. El are puterea, EU SUNT Cuvântul acestei puteri".

Un exemplu din viața reală ar putea fi un tată care deține o afacere și care își crește fiul pentru a fi al doilea responsabil al afacerii. Dar tatăl încă o conduce. Tatăl îl trimite apoi pe fiul său la o convenție, autorizându-l să conducă afacerea în numele tatălui.

Fiul face afaceri, dar funcționează în puterea tatălui. Astfel, fiul este cuvântul puterii tatălui, voința tatălui. El este imaginea caracterului tatălui și susține voința tatălui său prin cuvântul său - dar puterea tatălui este cea care conduce compania.

Acest schimb a schimbat totul pentru mine.

Într-o clipă de timp, am trecut de la a crede că puterea se află în Cuvânt (dar nu înțelegeam de ce nu funcționează întotdeauna), la a înțelege că acesta este Cuvântul puterii Tatălui. Că, dacă Tatăl (Duhul) și Fiul (Cuvântul) nu lucrează împreună pentru a face voia Tatălui, nu se va întâmpla nimic, indiferent de câte ori voi porunci în numele lui Isus.

Mi-a dat o mare ușurare în ceea ce privește curentul de credință "numește-l, revendică-l", care s-a transformat în practica carismatică generală de "a vorbi despre viață/vindecare/blestem" și curentul de credință "declară și decretează".

În timp ce mă gândeam la asta pentru câteva momente, angrenajele minții mele învârtindu-se la viteză maximă deoarece ceea ce a spus El a rezonat în spiritul meu, dar a fost nevoie de un minut pentru ca mintea mea să se lămurească, Domnul m-a trimis apoi la Matei 6:7 pentru a sublinia punctul Său de vedere și am fost surprins de franchețea Sa. Acest verset spune:

"Și când vă rugați, nu folosiți repetiții deșarte, așa cum fac păgânii (necredincioșii). Ei cred că vor fi auziți prin vorbirea lor îndelungată".

M-am simțit în sinea mea, foarte scurt, ca un copil prins cu mâna în borcanul cu fursecuri, pentru că fusesem vinovat tocmai de acest gând - "mărturisirea pozitivă", recitarea săptămânală în congregație a unei pagini de mărturisiri și declarații pozitive și așa mai departe. "Îmi pare rău, Doamne" "E în regulă".

Cuvântul grecesc tradus prin "repetiții deșarte" este "battalogesete" și înseamnă "a vorbi fără să gândești, a repeta mecanic cuvinte (Vine's), a folosi cuvinte goale". Avem un exemplu în I Regi 18:26 când Ilie i-a confruntat pe profeții lui Baal. "Atunci ei au strigat numele lui Baal de dimineța până la amiază..." într-un efort repetitiv, bazat pe formule, pentru a încerca să îl facă pe Baal să se miște în favoarea lor.

El a spus că mulți dintre oamenii Săi au căzut în această situație, pe de o parte El părea întristat și dezamăgit că atât de mulți au făcut acest lucru, dar în același timp: "Dar fac ceea ce pot pentru ei, pentru că de multe ori inimile lor sunt drepte, sunt doar ignoranți față de căile Tatălui. Trebuie să-i învățați căile Lui".

Asta mi-a schimbat viața, după cum spuneam, ca o greutate de pe umeri, ridicându-mi sentimentul că trădasem și dezonorasem tot ceea ce credeam că știu despre credință. Mi-am dat seama că ceea ce mă învăța El rezona și era ceea ce știam dintotdeauna, cumva, în adâncul spiritului meu. Capul meu era doar antrenat greșit.

Acum spun adesea: "Revelația este ceva ce știai deja (sau dintotdeauna), dar nu ai realizat niciodată".

Asta se întâmplă atunci când ceva rezonază în spiritul tău, simți acea emoție a mărturiei Duhului cu spiritul tău, chiar dacă capul tău se învârte pe măsură ce rearanjează înțelegerile anterioare.

Cuvântul lui Dumnezeu, cerneala de pe pagină despre care vorbesc, nu are putere de la sine. Există mulți miniștri, pastori și reverenți în iad pentru că au cunoscut pagina, dar nu și Persoana care ESTE Cuvântul. Cerneala de pe pagină provine de la Persoana care este Cuvântul.

Noe a primit o revelație despre potop - acesta a fost harul.

Răspunsul său a fost credința. El a construit o barcă. Avraam, Sara, Moise, Iosua - toți sunt enumerați în Evrei 11 "sala credinței", și fiecare dintre ei a primit mai întâi o revelație de la Tatăl - prin Duhul Sfânt - iar răspunsul lor a fost credința. Avraam și Sara au făcut un copil, Moise s-a întors în Egipt, Iosua a înconjurat orașul - fiecare a primit mai întâi harul, revelația, pentru a face acest lucru. Credința a fost răspunsul lor la revelație.

Pavel și Barnaba

În Fapte 13: 46-47, Pavel și Barnaba se confruntă cu o mare opoziție din partea iudeilor necredincioși, în timp ce multe neamuri care îi ascultau (neevrei) credeau. Pavel le-a spus că își opresc eforturile de a vorbi evreilor: "Căci așa ne-a poruncit Domnul: "V-am pus ca o lumină pentru neamuri, ca să aduceți mântuirea până la marginile pământului".

Pavel a citat Isaia 49:6, care are sensuri multiple pentru Isaia, Israel și Mesia. Cu toate acestea, Pavel a spus că acest verset a fost folosit de Domnul pentru a direcționa slujirea lor către neamuri. Pavel nu a răsfoit pur și simplu Isaia și, acolo unde i-a aterizat privirea, a decis să "se bazeze" pe acel verset. NU! El a spus că Domnul le-a vorbit că era și pentru ei. Duhul Sfânt le-a revelat acest lucru, iar apoi ei au mers mai departe pe baza acelei revelații.

Credința se simte ca pacea.

De ce este așa? Pentru că credința este un răspuns la o revelație (har) din cer. Există pace într-o revelație din cer, iar credința se naște din aceasta, așa că credința se simte ca pacea.

Gândiți-vă în trecut, în umblarea dumneavoastră cu Domnul. Ați avut o revelație despre ceva? Că ați știut înainte de a fi angajat că aveți acel loc de muncă? Că ați avut o pace cu privire la închirierea acestui loc de locuit sau cu privire la mersul la acea școală? Când a "funcționat" pentru tine, ai avut acea pace. Când nu a funcționat, este atunci când ați încercat să forțați "credința" vorbind și declarând și forțând lucrurile să funcționeze.

Iacov 3: 17-18 este adevărat, înțelepciunea Domnului este pură și pașnică. Așa se simte credința, pentru că se bazează pe o revelație (har) de la Tatăl și Domnul.

Săptămâna viitoare, trăirea prin revelație personală de la Duhul Sfânt. Până atunci, binecuvântări,

John Fenn

cwowi.org

Trimiteti-mi un e-mail la cwowi@aol.com

The Holy Spirit does it all, 4 of 4
Duhul Sfânt face totul, 4/4

Bună ziua tuturor,

Cum să ne trăim viețile curgând din revelația din spiritul nostru spre viețile noastre ocupate?

În primul rând, exemplul lui Isus a fost să facem întotdeauna ceea ce știm să facem în mod natural.

Când i-a curățat pe leproși, le-a spus să meargă și să se arate preotului, așa cum prevedea legea mozaică. Înainte de a transforma apa în vin, le-a cerut să localizeze și să umple vasele cu apă. Înainte de a hrăni miile de oameni, El i-a organizat, așezându-i în grupuri de câte 50 și 100 de persoane.

Luca 17:14, Ioan 2, Marcu 6:40

Prezumția înseamnă să crezi că Dumnezeu va face ceva când este responsabilitatea noastră. Dacă ne stă în putere să folosim acele resurse, de obicei ne așteptăm să facem acest lucru. Adesea, a face acest lucru implică durere, bani și am prefera ca Dumnezeu să dea din mână și să ne vindece, să ne dea bani, să ne ierte fără să trebuiască să mergem la cealaltă persoană pentru a ne cere scuze și așa mai departe. Dar noi facem mai întâi lucrurile corecte în mod natural.

Odată ce facem ceea ce știm că trebuie să facem, atunci El ne vorbește sau ne conduce de acolo. Uneori, El ne va spune să nu facem ceva în mod natural, dar, de cele mai multe ori, se așteaptă să facem ceea ce ne stă în putință să facem.

Dar cum funcționează acest lucru? Permiteți-mi să încep răspunsul cu următoarea întrebare:

Cine este singurul din divinitate activ în slujire pe pământ în acest moment?

Răspuns: Duhul Sfânt: Duhul Sfânt. Doar El este 1 din divinitate activ pe pământ astăzi.

Dacă Iisus vizitează pe cineva, El îi deschide ochii către Tămul Său prin Duhul Sfânt. Iisus este "în Duh" și nu va fi văzut fizic până la întoarcerea Sa pentru a-și instaura împărăția. Până atunci, El rămâne "în Duh".

Tatăl este în ceruri, așezat pe tronul Său, așa cum putem vedea în Apocalipsa 4.

Iisus s-a înălțat la cer pentru a supraveghea trupul Său, în calitate de Cap al acestuia. Cum Își administrează El trupul din cer? Prin Duhul Sfânt.

Duhul Sfânt este în cer și pe pământ în același timp.

"Mai am multe lucruri să vă spun, dar nu le puteți înțelege acum. Totuși, când va veni Duhul Adevărului, El vă va călăuzi în tot adevărul, pentru că nu va vorbi despre Sine, ci orice va auzi, asta va spune și vă va arăta lucrurile viitoare." Ioan 16: 12-13

Iisus a spus că mai avea multe lucruri de spus, dar a trebuit să aștepte până după înălțarea Sa pentru a le spune. Acesta este motivul pentru care Iisus L-a numit în mod specific pe Duhul Sfânt "Duhul adevărului". Iisus a vrut ca ucenicii Săi să știe că orice ar spune Iisus, Duhul Sfânt le va comunica exact acest lucru, în mod veridic, fără erori, fără modificări, ci exact așa cum le-a spus El din cer. Duhul Adevărului.

Faptele Apostolilor 2: 33: "De aceea, fiind înălțat la dreapta lui Dumnezeu (Tatăl) și primind făgăduința Duhului Sfânt, ni L-a dat nouă, care este ceea ce vedeți și auziți". (Cincizecimea)

"Ochiul nu a văzut, nici pământul nu a auzit, nici nu a intrat în imaginația omului ceea ce Dumnezeu (Tatăl) a pregătit pentru cei care Îl iubesc. Dar Dumnezeu (Tatăl) ne-a descoperit aceste lucruri prin Duhul Său, pentru că Duhul cercetează toate lucrurile, da, lucrurile adânci ale lui Dumnezeu (Tatăl)... Noi nu am primit duhul lumii, ci Duhul lui Dumnezeu, ca să cunoaștem ca oameni lucrurile pe care El ni le-a dat de bunăvoie..." I Corinteni 2: 9-12

Duhul Sfânt este în ceruri, ascultându-l pe Iisus să vorbească, cercetând lucrurile adânci ale inimii Tatălui pentru a afla ce a pregătit pentru noi. El face acest lucru în timp ce este și în noi, comunicând ceea ce a auzit și a învățat despre lucrurile pe care Iisus vrea să le rămână și pe care Tatăl le-a pregătit. El este mereu prezent în cer și pe pământ în același timp. Nu există nicio întârziere între ceea ce aude și ceea ce comunică spiritului nostru. Le primim "pe viu", ca să spun așa.

Martorul

Odată ce realizăm acest lucru, ne este mai ușor să ne mutăm atenția asupra a ceea ce se află în spiritul nostru. Simțim prezența Sa în spiritul nostru. Simțim pacea Sa. Știm că El este martorul credincios și adevărat din ceruri a ceea ce spune Iisus și a ceea ce Tatăl a pregătit, și comunică aceste lucruri exact spiritului nostru.

În Fapte 5: 32, vorbind despre moartea, învierea și înălțarea lui Iisus: "Noi suntem martori ai acestor lucruri, ca și Duhul Sfânt, pe care Dumnezeu (Tatăl) îl dă celor care îl ascultă". (Credeti în Iisus)

Când Tatăl mă învăța despre Duhul Său, El a subliniat ceea ce tocmai am scris mai sus. Întrebarea mea către El a fost: "De ce Duhul Sfânt "plutea" deasupra pământului în Geneza 1:2?" El a răspuns imediat: "Ca martor al creației". Am întrebat; "De ce?" și El a răspuns: "Pentru că Moise avea nevoie de un martor ocular al creației, astfel încât să o poată scrie".

Un martor ocular al creației pentru ca Moise să o poată scrie. Un martor ocular al vieții și pasiunii lui Iisus. Cum ai știut că ceea ce îți spunea prietenul tău despre Iisus era adevărat înainte să te naști din nou? Sau

acel predicator, sau acel părinte, sau în timp ce citeai Scriptura? Cum ai știut că era adevărat despre Isus? Tatăl, prin Duhul Său, ți-a arătat, ți-a mărturisit, ți-a fost martor, că era adevărat și că trebuia să faci ceva în legătură cu problema Isus. Isus a spus în Ioan 6:45: "Toți cei care aud de la Tatăl și învață de la El, vin la Mine."

A fost Tatăl vostru care v-a iubit prin Duhul Său către spiritul vostru, cu privire la Isus.

Duhul Sfânt este un martor al adevărului. Acesta este motivul pentru care Pavel a scris în Romani 8:16 că Duhul Sfânt "mărturisește" sau "dă mărturie" duhului nostru că suntem copiii lui Dumnezeu. Acesta este adevărul. El este în cer pentru a afla de la Isus și de la Tatăl că ești născut din nou, cetățean al cerului, copil al Tatălui. El mărturisește acest adevăr omului duh al cuiva.

Modul de a trăi acest lucru este de a-ți forța emoțiile și gândurile să se supună adevărului pe care Duhul Sfânt îl mărturisește spiritului tău.

Acesta este modul în care trăim din spiritul nostru în toate lucrurile. Când ne temem, trecem la ceea ce ne mărturisește Duhul Sfânt din noi. Când mergem la o întâlnire gândindu-ne că vom revărsa mânia lui Dumnezeu asupra unei persoane, dar dintr-o dată în spiritul nostru simțim harul și dragostea pentru ea, ne supunem emoțiile și gândurile la ceea ce este în spiritul nostru.

Treaba noastră este să urmăm acea direcție cerească care a fost pusă atât de perfect în spiritul nostru. De aceea nu există rugăciuni către Duhul Sfânt în Noul Testament. Funcția lui este să asculte ce spun Isus și Tatăl și să ne dezvăluie ceea ce este pregătit pentru noi. El nu va vorbi despre Sine.

"Căci noi suntem poame ale lui Dumnezeu, create în Isus Hristos pentru lucrurile bune pe care Tatăl le-a pregătit mai dinainte pentru ca noi să le împlinim." Efeseni 2: 10 (greacă)

Cum descoperim ceea ce Tatăl a pregătit pentru noi să pășim? Umblând cu Tatăl, vorbind cu Tatăl și lăsându-L pe Duhul Său, care cunoaște lucrurile profunde ale inimii Sale, să ne dezvăluie inimii noastre ceea ce Tatăl a pregătit.

Vorbiți cu Tatăl vostru la nivel conversațional, apoi opriți-vă, îndreptați-vă atenția către spiritul vostru. Ascultați, simțiți, simțiți acea prezență, acea pace? Du-te cu asta. Trăiește din asta. Dezvoltă această sensibilitate la prezența Sa în spiritul tău, mutându-ți atenția de mai multe ori pe parcursul zilei.

Ceea ce fac eu, este ca primul lucru după ce mă trezesc să găsesc ceva pentru care să fiu recunoscător. Uneori este vorba doar de faptul că m-am trezit, alteori când văd răsăritul, un nor frumos sau un animal pe fereastră - Îți mulțumesc Tată pentru că m-ai lăsat să văd asta. Mulțumesc Tată pentru sincronizare. Mulțumesc Tată...

Disciplina gândurilor și a emoțiilor, aducându-le sub semnul a ceea ce simți în spiritul tău, este cea care îți va permite să trăiești din spiritul tău, din sufletul tău, pentru ca trupul tău să fie antrenat ascultător. Îți poți începe ziua făcând acest lucru prin a fi recunoscător, apoi fă o pauză, mută-ți atenția spre spiritul tău și simte-L pe El. Simțiți prezența Sa, pacea Sa - El este acolo. Dezvoltați această sensibilitate. Nu este o formulă, este o relație.

Acesta este sfârșitul acestei serii, dar voi avea câteva gânduri suplimentare și mai multe despre ceea ce mi-a spus Tatăl când m-a învățat despre El însuși și despre Duhul Său care este Sfânt. Până atunci, binecuvântări,

John Fenn
<http://www.cwowi.org>

**John Fenn, Final thoughts, the Holy Spirit...Weekly Thoughts
7 14 24**

**John Fenn, Gânduri finale, Duhul Sfânt...Gânduri
săptămânale 7 14 24**

Bună ziua tuturor,

Câteva gânduri finale despre Duhul Sfânt.

În ziua Cincizecimii, Dumnezeu a ieșit din templu și a intrat în oameni.

Vă puteți imagina adaptarea pe care acești evrei au trebuit să o facă în înțelegerea lor la ideea că marele EU SUNT trăia acum în ei?

Toată viața lor au fost învățați (pe bună dreptate) despre prezența lui Dumnezeu coborând în cortul lui Moise. Cum marele EU SUNT îi vorbise lui Moise față în față, așa cum vorbește un om cu prietenul său. (Exodul 33: 11)

Ei fuseseră învățați care erau sacrificiile prin care se puteau apropia de El și cum Duhul Sfânt era peste profet, preot și rege, dar nu și peste omul de rând.

Evanghelia lui Ioan dezvăluie înțelegerea lor despre Hristos, care era preexistent cu Tatăl, golindu-se de toate drepturile, privilegiile și puterea ca Fiu al lui Dumnezeu, părăsind cerul, pentru a deveni copilul și omul, Isus.

Cuvântul lui Dumnezeu, Cuvântul puterii Tatălui, acel cuvânt care le-a vorbit lui Adam, Avraam, Moise și tuturor profeților, a devenit o ființă umană și a trăit printre ei. (Ioan 1: 14)

Acum ei au înțeles

Când Isus s-a înălțat la cer, a avut nevoie să își administreze voința. Duhul Tatălui este mijlocul prin care El face acest lucru. Acum că S-a înălțat, El nu mai este limitat la un singur loc și timp, așa cum era atunci când a trăit în trup în Evanghelii. El poate fi instantaneu oriunde, în trupul Său glorificat. Prin Duhul Tatălui, Isus știe totul și supraveghează trupul Său în întreaga lume.

Duhul Sfânt este în cer și în noi în același timp. Atunci când Domnul tratează cu noi despre ceva din inima noastră, despre emoțiile noastre, o face din interiorul nostru, dar în egală măsură și în cer.

Când primim pace în duhul nostru cu privire la ceva din viața noastră, este pentru că în cer Duhul Sfânt a învățat sau a auzit pace de la Tatăl sau de la Domnul cu privire la situația noastră. Dacă aveți pace în duhul vostru, este pentru că și în cer există pace în această privință. În același timp, fără întârziere, comunicare instantanee. Pacea în duhul tău aici este pentru că Domnul și Tatăl spun „pace” în această privință.

Gândirea din templu

Faptele Apostolilor 2: 46 ne spune că ei erau „zilnic în templu și din casă în casă”. Ce adaptare la viața lor! Mergeau la templu așa cum făcuseră toată viața lor, dar prezența lui Dumnezeu nu mai era acolo.

Ce conflict în mintea lor exista! Acum mergeau la templu pentru a învăța de la apostoli despre Hristos în ei, fiind chiar acolo, pe terenul templului, realizând că EU SUNT, care trăia odată în spatele vălului dintre heruvimii de pe Chivotul Legământului, trăiește acum în ei! Cum să înțelegi o asemenea iubire!

Dar acele zile fericite cu un picior în templu și un picior în case au fost de scurtă durată

Fapte 8:1 ne spune că Saul din Tars și alții i-au persecutat atât de mult pe acești noi credincioși încât: „au fost împrăștiați cu toții în ținuturile Iudeii și Samariei, cu excepția apostolilor”.

Perioada de timp dintre Cincizecimea din Fapte 2 și plecarea fiecărui credincios din Ierusalim a fost de aproximativ un an, nu mai mult de 18 luni. Luați în considerare, în Fapte 2 avem Rusaliiile, în 3 și 4 Petru și Ioan sunt aduși în fața autorităților. În 5, Anania și Safira mor. În 6 sunt numiți servitori care să se ocupe de distribuirea alimentelor către văduve. Întregul capitol 7 este apărarea și moartea lui Ștefan.

Toate în decurs de aproximativ un an s-au întâmplat aceste lucruri. Cu viețile lor în pericol, toți au părăsit orașul. Am văzut estimări de 10.000 de oameni. Dintr-o dată, au dispărut, nu mai mergeau zilnic la templu. Acum se întâlneau în case pentru a învăța despre Hristos în ei, marele EU SUNT care, prin Duhul Tatălui, trăiește în ei.

După ce Saul din Tars a fost mântuit și a devenit apostolul Pavel,

oamenii au început să se infiltreze din nou în oraș, dar nu mai vedem niciodată în Faptele Apostolilor declarații despre ei care să fie „zilnic în templu”. Ei nu mai aveau nevoie de templu. Realitatea lui Hristos în ei se instalase pe deplin. Aveau revelația, întărită de revelațiile despre care a scris Pavel - Hristos în tine, a avea mintea lui Hristos pentru orice situație, a fi neprihănit în El, cum Duhul caută la Tatăl ceea ce a pregătit pentru noi și multe altele.

Cred că Domnul a permis acel an între Rusalii și mutarea lor, care a însemnat să nu mai aibă deloc acces la templu, pentru ca ei să se poată adapta la realitățile Noului Testament.

Astăzi vedem același lucru.

Creștinii au fost educați toată viața că biserica este „casa lui Dumnezeu”, iar prezența Sa este mai puternică acolo, mai puternică asupra liderilor, iar

pentru a fi binecuvântați trebuie să meargă la clădire pentru a-L întâlni pe Dumnezeu.

Dar apoi au propria lor „revelație de Rusalii”. Dumnezeu nu locuiește într-o clădire. Hristos este în ei, în prietenii lor, în vecinii lor, în colegii lor de muncă și în familia lor, în toți cei care cred. De ce să mergi la templu? Ce relevanță are pentru un creștin ale cărui priorități sunt să se asigure că fratele și sora lor sunt hrăniți, îmbrăcați, vizitați și îngrijiți?

Și aici este marea diferență dintre gândirea lui Hristos în noi și gândirea templului: Templul este centrat pe „liderul de la vârf”. Toată puterea merge la persoana de la vârf. În gândirea „Hristos în tine”, conducerea împuternicește fiecare persoană să trăiască prin propria credință.

După cum mulți dintre voi știți, pe site-ul nostru este postat unul dintre pilonii noștri cheie:

„Nu că am vrea să stăpânim peste credința voastră, ci suntem ajutători ai bucuriei voastre. Căci prin propria voastră credință stați în picioare”. II Corinteni 1: 24

Sistemul templului nu se concentrează pe Duhul Sfânt din fiecare persoană. Se concentrează pe Duhul Sfânt care mișcă persoana sau persoanele de la vârf. În întâlnirile de acasă este vorba despre ceea ce face Hristos în fiecare persoană, indiferent de vârstă, indiferent de statutul socio-economic, indiferent de trecut.

Întâlnirile sunt despre împuternicirea fiecărei persoane de a trăi pentru Hristos,

Este vorba despre continuarea procesului de ucenicie în viața lor. Întâlnirile sunt despre a vedea Duhul Sfânt, prezența lui Dumnezeu, în mijlocul nostru. Când Pavel le-a scris galatenilor, i-a întrebat:

„Când Dumnezeu face minuni în mijlocul vostru, o face prin Duhul sau prin auzul legii (mozaice)?”

Când a scris prima sa scrisoare către corinteni, el afirmă în 14:26:

„Cum este, frați și surori, când vă adunați, fiecare dintre voi are un psalm (închinare), altul o revelație (ceva ce Dumnezeu le-a arătat personal), altul o învățătură (ceva ce Dumnezeu i-a învățat), sau limbi și interpretare. Toate lucrurile să fie făcute pentru a vă zidi unii pe alții”.

Se pune întrebarea: „Slujba bisericii dvs. seamănă cu ceea ce a descris Pavel?” Sunt comune miracolele? Sunt comune darurile Duhului? I se permite fiecărei persoane să împărtășească ceea ce face Hristos în ea - cântece de închinare, revelație, învățătură, mișcare în daruri?

Nu mă refer la oameni care se ridică din scaunele cu roțile la fiecare slujbă, ci mai degrabă la rugăciuni ascultate, văzute și auzite de un grup de oameni care s-au rugat pentru tine să vezi acel răspuns, acel miracol în viața ta. Sunteți suficient de aproape de oameni pentru a avea această apropiere, pentru a vedea ce face Dumnezeu, cum răspunde vieții?

De ce nu?

Un nou subiect săptămâna viitoare, până atunci, binecuvântări,

John Fenn

<http://www.cwowi.org>